

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Tos/126/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1120011163
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1120011163.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov Mgr. Marcely Kosovej a JUDr. Vladimíra Buchvalda, v trestnej veci obvineného O. Z., pre pokračovací prečin poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., o sťažnosti obvineného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I z 27.11.2020 sp. zn. 8T/47/2020, na neverejnom zasadnutí konanom 03. decembra 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť obvineného O. Z., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a .

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Bratislava I z 27.11.2020 sp. zn. 8T/47/2020 bolo rozhodnuté tak, že podľa § 238 ods. 4 Tr. por. sa obvinený O. Z. ponecháva vo väzbe z dôvodu § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Zároveň podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. väzba obvineného nebola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť obvinený O. Z. (§ 187 ods. 1 Tr. por.) ako osoba oprávnená (podľa § 186 ods. 1 Tr. por.), pričom podanú sťažnosť aj dodatočne písomne odôvodnil.

V tomto podaní obvineného, ktoré koncipoval jeho obhajca bolo doslovne uvedené: „Sťažnosť podávam

I./ Pre prieťahy v prípravnom konaní.

II./ Pre prieťahy v konaní po podaní obžaloby.

III./ Pre neprimeranosť dĺžky väzby okolnostiam prípadu a hroziacemu trestu.

Ad I./

Obžalovaný je stíhaný uznesením vyšetrovateľa OKP OR PZ v Bratislave I pod ČVS: ORP-XX/X-VYS-BX-XXXX zo dňa 25.05.2020 pre pokračovací prečin poškodzovania cudzích práv v štádiu pokusu podľa § 14/1 k § 375/1a, 2bc Tr. zákona na tom skutkovom základe, že v troch prípadoch sa rôznym ženám - svedkyniam (L., I. a B.) predstavil ako sudca B.. O. B. a v jeho mene viedol elektronickú písomnú komunikáciu s týmito ženami.

Vyšetrovateľ nekonal plynule, preto obžalovaný dňa 24.08.2020 podal žiadosť o prepustenie z väzby z dôvodu neodôvodnených prieťahov, pretože od obmedzenia osobnej slobody boli OČTK vykonané v priebehu 4 dní 4 úkony vyšetrovania, a to

- dňa 22.05.2020 bol ku skutku vypočutý samotný obvinený,
 - dňa 23.05.2020 boli vypočuté svedkyne L. a B.,
 - dňa 25.06.2020 bola vypočutá sv. B.
 - dňa 26.06.2020 bol vypočutý poškodený B. a sv. I.,
- vykonaním ktorých bolo vyšetrovanie prakticky ukončené.

Napriek tomuto faktu vyšetrovateľ PZ nevytýčil termín preštudovania spisov, čo obhajoba urgovala.

Ukončeniu vyšetrovania podľa § 208 Tr. poriadku, podľa vysvetlenia vyšetrovateľa, bránila skutočnosť, že vyšetrovateľ PZ požiadal znalca/ústav o preskúmanie mobilného telefónu obvineného, s cieľom, či sa prípadne zistí, že obvinený komunikoval (alebo nie) pod menom B.. O. B. aj s inými ženami.

Tento znalecký posudok nebol, ku dňu podania žiadosti o prepustenie z väzby, t. j. ku dňu 24.08.2020, do spisov doručený a nebolo známe, kedy vyhotovený bude.

Prítom už z uznesenia o vznesení obvinenia, z jeho odôvodnenia na str. 6, vyplýva, že do spisov vyšetrovateľ zabezpečil kompletne znenie komunikácií, ktoré obvinený Z. viedol s osobami L., I. a B. a z výsluchov týchto svedkýň vyplýva, že bola vedené z tel. čísla XXXX XXX XXX, ktoré je registrované na obvineného Z. - teda rozsah vyšetrovania daný skutkom v citovanom uznesení o vznesení obvinenia bol vykonaný.

Obvinený Z. sa vo svojej výpovedi pred sudcom pre prípravné konanie dňa 28.05.2020 ako aj pred vyšetrovateľom PZ dňa 22.06.2020 v celom rozsahu priznal a svoje konanie oľutoval.

Obvinený vrátil dlh svedkyni I. vo výške 250,- eur cestou účtu svojho obhajcu.

Z dôvodu, že sa po uvedených výsluchoch svedkýň a poškodeného vo veci celé dva mesiace nekonalo, som dňa 21.08.2020 požiadal vyšetrovateľa PZ o správu, aké úkony plánuje vykonať, resp. či je avizovaný znalecký posudok už vyhotovený.

Dňa 23.08.2020 mi bola na e-mailovú adresu advokáta doručená odpoveď vyšetrovateľa PZ, že znalecký posudok vyhotovený nebol a ďalší postup bude možný až po doručení tohto posudku.

Tu treba uviesť, že bolo začaté trestné stíhanie vo veci už dňa 28.04.2020 vyšetrovanie trvalo od, kedy podľa § 199 ods. 1 Tr. poriadku. Preto bolo podanie žiadosti o prepustenie obvineného z väzby dôvodné. Nečinnosťou OČTK v priebehu vyšetrovania bolo porušené ustanovenie § 76 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého väzba v rámci základnej lehoty väzby v prípravnom konaní a väzba pred súdom môže trvať len NEVYHNUTNÝ čas.

Ku tejto sťažnosti bol obvinený vypočutý sudcom pre prípravné konanie dňa 21.09.2020, kedy zobral tento návrh späť z dôvodu prísľubu dozorového prokurátora na začatie konanie o vine a treste, pričom mal byť dohodnutý trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace.

Dôvodom späťvzatia žiadosti bolo to, aby Okresný súd Bratislava I stihol schváliť dohodu o vine a treste ešte pred uplynutím 4 mesiacov výkonu väzby u obvineného.

V prípade, že by obvinený podal sťažnosť proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie, ak by nebol z väzby prepustený napriek namietaným prietiahom v konaní, hrozilo, že počas rozhodovania o jeho sťažnosti na Krajskom súde v Bratislave by mohlo dôjsť k uplynutiu štyroch mesiacov jeho väzby.

Následne bolo vyšetrovanie takmer okamžite ukončené, a to aj bez vyžiadaného znaleckého posudku z MT obžalovaného a dňa 24.09.2020 bola podaná obžaloba s tým, že prokurátor navrhne po vyhlásení obvineného v zmysle § 257 Tr. poriadku - vinný - skôr dohodnutý trest.

Ad II./

Od podania obžaloby dňa 24.09.2020, po napadnuté rozhodnutie o ponechaní obvineného vo väzbe zo dňa 27.11.2020 uplynula doba dvoch mesiacov.

V tejto dobe mal Krajský súd v Bratislave rozhodovať o námietke zaujatosti zákonného sudcu, o čom však nebol obvinený žiadnym spôsobom upovedomený.

Podanie námietky zaujatosti a rozhodovanie o nej trvalo podľa obžalovaného po dlhší, než primeraný čas.

Ad III./

Vzhľadom na okolnosti prípadu, neexistenciu následku, postoj obvineného ku skutku, ku ktorého spáchaniu sa priznal a skutok oľutoval, možno očakávať uloženie trestu odňatia slobody v kratšej výmere, než ku dňu podania tejto žiadosti obžalovaný vykonal väzbou.

Ustanovenia, ktorými bolo práva obžalovaného porušené:

Obžalovaný Z. a ani jeho obhajca žiadnym spôsobom uvedené prietahy, nečinnosť OČTK, nezapríčinili svojim konaním.

Poukazujem na rozhodnutie R 43/1963, podľa ktorého treba úpravu vzatia do väzby a jej trvanie, zakotvenú v Trestnom poriadku, vykladať tak, aby občan v nijakom prípade nebol bezdôvodne pozbavený slobody.

Podľa rozhodnutia R 43/1994 - z princípu, že v každom konkrétnom prípade musí byť väzba obvineného úmerná daným podmienkam vyplýva, že nie je prípustné ďalšie trvanie väzby v prípadoch, v ktorých podľa výsledkov dokazovania možno dôvodne predpokladať zastavenie trestného stíhania (per analogiam aj trest kratšieho trvania ako je dĺžka už vykonanej väzby).
V takých prípadoch musí byť obvinený neodkladne z väzby prepustený.

Požiadavka konania a rozhodovania bez zbytočných prieťahov je ustanovená v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a táto požiadavka je v širokej miere akceptovaná v rozhodovaní Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva.

V Trestnom poriadku je táto požiadavka premietnutá už v základných zásadách trestného konania a to v § 2 ods. 6 a 7 Tr. poriadku podľa ktorého sú OČTK povinné konať z úradnej povinnosti a väzobné veci sú povinné vybavovať prednostne a urýchlene.

Podľa § 2 ods. 7 Tr. poriadku má každý právo, aby sa jeho trestná vec spravodlivo a v primeranej lehote prejedнала nezávislým a nestranným súdom a jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Prípravné konanie má byť ukončené čo možno najskôr, to platí obzvlášť vo väzobných trestných veciach, a orgány činné v trestnom konaní nemajú a ani nemôžu nečinne vyčkávať až na posledné dni (týždne) plynutia sedemmesačnej lehoty trvania väzby, v ktorých začnú konať a podajú obžalobu, prípadne inak ukončia vyšetrovanie.

Podľa nálezu Ústavného súdu č.: II. ÚS 55/1998 je právo na osobnú slobodu zaručené v čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy SR a môže byť porušené aj tým, že OČTK alebo súd nepostupujú v trestnom konaní v čase, keď je obvinený vo väzbe, s osobitnou starostlivosťou a urýchlenním.

Úlohou súdu pri väzobnom rozhodovaní je dozerať na dodržiavanie zákonnosti zo strany orgánov činných v trestnom konaní a vyvodzovať dôsledky v prípadoch, keď prekročia hranice zákonnosti.

Podľa čl. 17 ods. 1 ústavy osobná sloboda sa zaručuje.

Podľa čl. 17 ods. 2 ústavy nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Nikoho nemožno pozbaviť slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok.

Podľa čl. 17 ods. 5 ústavy do väzby možno vziať iba z dôvodov a na čas ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu.

Podľa čl. 5 ods. 1 dohovoru každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť.

Podľa čl. 5 ods. 3 dohovoru každý, kto je zatknutý alebo inak pozbavený slobody v súlade s ustanoveniami odseku 1 písm. c) tohto článku, musí byť ihneď predvedený pred sudcu alebo inú úradnú osobu splnomocnenú zákonom na výkon súdnej právomoci a má právo byť súdený v primeranej lehote alebo prepustený počas konania. Prepustenia sa môže podmieniť zárukou, že sa dotknutá osoba ustanoví na pojednávanie.

Podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru každý, kto bol pozbavený slobody zatknutím, má právo podať návrh na konanie, v ktorom by súd urýchlene rozhodol o zákonnosti jeho pozbavenia slobody a nariadil prepustenie, ak je pozbavenie slobody nezákonné.

Ústavný súd (v zmysle svojej ustálenej judikatúry) zdôrazňuje, že väzba je najzávažnejším zásahom do osobnej slobody a do práv obvineného. Keďže ide o najzávažnejší zásah, vyžaduje po celý čas súdnu kontrolu jej ústavnosti a zákonnosti (mutatis mutandis III. ÚS 26/01).

Ústavný súd vo svojej judikatúre k čl. 17 ods. 2 ústavy uviedol, že vo vzťahu k väzbe obsahuje také práva, akými sú napríklad právo nebyť vo väzbe dlhšie ako po nevyhnutnú, resp. primeranú dobu alebo byť prepustený počas konania, pričom prepustenie môže byť podmienené zárukou (III. ÚS 7/00, I. ÚS 100/04).

Zákonnosť väzby je zároveň determinovaná aj skutkovými okolnosťami, ktoré by svojou podstatou mali dať ratio decidendi (nosné dôvody) na uplatnenie vhodného zákonného ustanovenia.

S touto konštatáciou úzko súvisí aj obsah základného práva podľa čl. 17 ods. 5 ústavy, z ktorého vyplýva oprávnenie konkrétnej osoby na preskúmanie okolností svedčiacich pre a proti väzbe, ale zároveň aj povinnosť súdu rozhodnúť na základe konkrétnych skutočností, a nie na základe abstraktnej úvahy (obdobne III. ÚS 271/07).

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že väzba má mať striktné obmedzené trvanie, a preto má byť zaručená možnosť jej kontroly v krátkych intervaloch.

V texte čl. 5 ods. 4 dohovoru použitý anglický výraz „speedily“ a francúzsky výraz „a bref délai“ (v slovenskom preklade „urýchlene“) jasne indikuje, čo musí byť v danom prípade hlavným predmetom

záujmu. Aké časové obdobia budú akceptovateľné a aké nie, bude zrejme závisieť od konkrétnych okolností (Bezichieri z roku 1989, A-164, § 21, Neumeister z roku 1968, A-8, § 24 a Sanchez - Reisse z roku 1986, A-107, § 55).

Prieskumné súdne konanie musí byť vedené v súlade s hmotnoprávnymi a procesnými vnútroštátnymi právnymi predpismi a tiež aj účelom čl. 5, to znamená ochranou jedinca proti svojvôli, osobitne aj s ohľadom na čas, ktorý uplynie do vyhlásenia rozhodnutia (rozsudok vo veci Koendjibarie v. Holandsko, 25. 10. 1990, § 27).

Z judikatúry ústavného súdu tiež vyplýva, že jednotlivé lehoty z hľadiska požiadavky neodkladnosti alebo urýchlenosti rozhodovania o žiadosti o prepustenie z väzby v zmysle § 17 ods. 2 a 5, ale aj z hľadiska čl. 5 ods. 4 dohovoru sa posudzujú podľa všetkých okolností prípadu, spravidla lehoty rátané na mesiace sú príliš dlhé a nevyhovujú požiadavke rýchlosti (obdobne pozri aj III. ÚS 7/00, I. ÚS 18/03).

Tento požiadavke preto spravidla nemôže zodpovedať lehota konania presahujúca na jednom stupni súdu dobu jedného mesiaca a ani nečinnosť trvajúca týždne (III. ÚS 255/03, II. ÚS 353/06).

Pri posudzovaní neodkladnosti alebo urýchlenosti rozhodovania o zákonnosti väzby sa vychádza aj z pravidiel, že keď sa na rozhodovaní o návrhoch osoby pozbavenej osobnej slobody na preskúmanie zákonnosti tohto pozbavenia zúčastnilo viac stupňov súdov, berie sa do úvahy celková dĺžka konania, to znamená od podania návrhu až do právoplatného rozhodnutia o ňom (napr. rozsudky ESLP vo veciach Letellier v. Francúzsko, 26. 6. 1991, § 56 a Navarra v. Francúzsko, 23. 11. 1993, § 28).

Záverečný návrh: Pretože väzba je inštitút fakultatívnej povahy a OČTK svojim postupom - nečinnosťou vo vyšetrovaní ako aj v súdnom konaní - porušili Ústavu SR, Listinu a Trestný poriadok vo vzťahu k väzbe obžalovaného O. Z., navrhujem, aby C. súd v Bratislave, ako súd odvolací, sám prepustil obžalovaného O. Šedivého z vyššie uvedených dôvodov na slobodu.“

Krajský súd v Bratislave preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť obvineného O. Z. nie je dôvodná.

Sťažnostný súd po postupe nariadenom citovaným ustanovením, z predloženého spisového materiálu zistil, že proti obvinenému O. Z. sa vedie trestné stíhanie pre pokračovací prečin poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 128 ods. 1, § 139 ods. 1 písm. h/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava I z 28.05.2020 sp. zn. 9Tp/70/2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 01.07.2020 sp. zn. 2Tpo/34/2020 bol obvinený O. Z. podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. vzatý do väzby s tým, že väzba začala plynúť dňom 25.05.2020 o 08.50 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby Bratislava.

Z obsahu spisu tiež vyplynulo, že prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I dňa 25.09.2020 pod sp. zn. 4 Pv 189/20/1101 podal na obvineného O. Z. obžalobu Okresnému súdu Bratislava I, pre pokračovací prečin poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 128 ods. 1, § 139 ods. 1 písm. h/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je uvedené v citovanom obžalobnom návrhu. Trestná vec obvineného O. Z. sa vedie na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 8T/47/2020. Prvostupňový súd v predmetnej trestnej veci doposiaľ neurčil hlavné pojednávanie.

Z predloženého súdneho spisu sa dalo tiež zistiť, že okresný súd rozhodol trestným rozkazom z 23.11.2020 sp. zn. 8T/47/2020 a obvineného O. Z. uznal za vinného pre pokračovací prečin poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 128 ods. 1, § 139 ods. 1 písm. h/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., na skutkovom základe uvedenom v citovanom rozhodnutí a za uvedenú trestnú činnosť bol obvinenému uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Tento trestný rozkaz nenadobudol právoplatnosť, nakoľko obvinený po jeho doručení proti nemu podal odpor.

Ďalej treba uviesť, že prvostupňový súd nariadil výsluch obvineného O. Z. na deň 27.11.2020 za účelom obligatórneho rozhodnutia o väzbe. Tohto procesného úkonu sa zúčastnili prokurátor, obvinený a jeho obhajca. Obvinený v rámci svojho výsluchu uviedol, že pokiaľ by to bolo možné, chcel by byť trestne stíhaný na slobode. Pre takýto prípad, by platili tie kontaktné údaje, ktoré uviedol vo svojich predchádzajúcich výpovediach.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd správne postupoval, keď po podaní obžaloby skúmal dôvodnosť trvania väzby u obvineného O. Z. a zistil, že dôvody väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. u neho naďalej trvajú.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Podľa § 71 ods. 1 Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

a) ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest,

b) bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mať objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo

c) bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Podľa § 80 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Tr. por., ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) alebo c), môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo prepustiť ho na slobodu, ak záujmové združenie občanov alebo dôveryhodná osoba ponúkne prevzatie záruky za ďalšie správanie obvineného a za to, že obvinený sa na vyzvanie dostaví k policajtovi, prokurátorovi alebo na súd a že vždy vopred oznámi policajtovi, prokurátorovi alebo súdu vzdialenie sa z miesta pobytu, a súd alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie považuje záruku vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaného prípadu za dostatočnú a prijíma ju, obvinený dá písomný sľub, že povedie riadny život, najmä že sa nedopustí trestnej činnosti a že splní povinnosti a dodrží obmedzenia, ktoré sa mu uložia, a súd alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie považuje sľub vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaného prípadu za dostatočný a prijíma ho, alebo s ohľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaného prípadu možno účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným alebo odovzdaním dohľadu nad obvineným do iného členského štátu Európskej únie podľa osobitného predpisu.

Podľa § 238 ods. 4 Tr. por., ak je obvinený vo väzbe, rozhodne súd o väzbe prednostne a urýchlene a ak to okolnosti prípadu umožňujú, tak súčasne s rozhodnutím podľa § 239 ods. 1, § 241, § 244 alebo § 331 ods. 1, najneskôr však tak, aby postupom podľa § 76 ods. 3 alebo 4 došlo k právoplatnému rozhodnutiu o väzbe do uplynutia lehoty, ktorá by bola základnou alebo predĺženou lehotou väzby v prípravnom konaní.

Krajský súd konštatuje, že zákonné procesné lehoty na rozhodnutie prvostupňového súdu o ďalšom trvaní väzby po podaní obžaloby boli dodržané s tým, že obžaloba bola prokurátorom podaná na vecne a miestne príslušný súd v lehote dlhšej ako dvadsať pracovných dní pred uplynutím základnej lehoty väzby (§ 76 ods. 2 Tr. por.). Formálne podmienky na rozhodnutie okresného súdu o ďalšom trvaní väzby po podaní obžaloby boli teda splnené.

Sťažnostný súd pri rešpektovaní prezumpcie nevinoty obvineného, dospel na podklade dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní k záveru, že obvinenie zo spáchaného prečinu, pre ktorý bola podaná obžaloba sa od vznesenia obvinenia výraznejšie nezoslabilo a je tu aj naďalej dostatočné dôvodné podozrenie, že obvinený O. Z. sa mal žalovanej trestnej činnosti dopustiť.

Čo sa týka trvania dôvodov tzv. preventívnej väzby (§71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.) tieto možno naďalej vyvodiť tak z charakteru trestnej činnosti, pre ktorú sa vedie trestné stíhanie, ako aj z osoby obvineného O. Z. a jeho kriminálnej minulosti. Z charakteru skutku vyplýva, že išlo o tri čiastkové útoky, pri ktorých sa mal obvinený pred tromi osobami (V. L., L. I. a T. M. B.), ktoré sa vzájomne ani nepoznali, vydávať za verejného činiteľa - sudcu B. O. B., a pri ich vzájomnej komunikácii sa mal zmieňovať o svojom súkromnom a pracovnom živote, vrátane takých údajov, ktoré sa týkali rôznych súdnych pojednávaní, výsluchov, pridelených prípadov, dokonca aj tých, ktoré boli mediálne známe. Z doposiaľ vykonaného dokazovania možno vyvodiť tiež podozrenie, že takéto správanie obvineného bolo zrejme motivované snahou vylákať od týchto osôb finančné prostriedky (svedecká výpoveď L. I.). Nemožno prehliadnuť ani to, že z odpisu registra trestov obvineného vyplynulo šesť záznamov, ktoré sa týkali rôznej trestnej činnosti, hlavne však majetkovej trestnej činnosti (krádeže a podvody) Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II z 25.10.2017 sp. zn. 5T/148/2017 k trestu odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 30 mesiacov, t. j. do 10.06.2020, pričom išlo o prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. (vydával sa za príslušníka Slovenskej informačnej služby a onkologického pacienta a od dvoch poškodených osôb vylákal finančné prostriedky). Z uvedeného je zrejme, že obvinený má evidentné sklony k páchaniu majetkovej trestnej činnosti, pričom mu priťažuje aj tá skutočnosť, že teraz stíhanej trestnej činnosti, sa mal dopustiť v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia.

Vyššie uvedené konkrétne skutočnosti oprávnene odôvodňujú obavu, že v prípade prepustenia obvineného na slobodu, by mohol pokračovať v rovnakej alebo obdobnej trestnej činnosti, čím sú u neho naďalej dané väzobné dôvody podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Krajský súd sa napokon stotožnil s názorom prvostupňového súdu, že nahradenie väzby obvineného O. Z. dohľadom probačného a mediačného úradníka, za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení (§ 82 ods. 1 Tr. por.), sú v danom prípade vzhľadom na povahu prejednávanej veci a osobu obvineného nedostatočným inštitútom. Tento prostriedok nahradzujúci väzbu je len možnosťou a nie oprávnením osoby pozbavenej osobnej slobody. Za daných okolností nemožno dôvodne očakávať, že prípadný dohľad probačného a mediačného úradníka by bol vôbec schopný zmysluplným spôsobom korigovať, resp. udržiavať správanie sa obvineného v zákonných mantineloch.

Nadriadený súd ďalej pripomína, že v posudzovanom prípade základná lehota väzby u obvineného je ohraničená lehotou siedmich mesiacov v zmysle § 76 ods. 2 Tr. por. U obvineného začala plynúť dňom 25.05.2020 a uplynie dňa 25.12.2020. Vzhľadom k tomu, že dňa 25.09.2020 bola na obvineného O. Z. podaná obžaloba a prvostupňový súd rozhodol o ďalšom trvaní väzby podľa § 238 ods. 4 Tr. por. dňom 27.11.2020 a toto väzobné rozhodnutie sa stalo právoplatným následným uznesením sťažnostného súdu zo dňa 03.12.2020, možno potom konštatovať, že došlo k právoplatnému rozhodnutiu o väzbe obžalovaného do uplynutia lehoty, ktorá bola základnou lehotou väzby v prípravnom konaní.

Aj pri rešpektovaní zásady, že väzba ako krajné riešenie s najzávažnejším zásahom do základných ľudských práv spomedzi zaisťovacích inštitútov má trvať iba nevyhnutný čas, je ďalej nutné konštatovať u obvineného O. Z. jej opodstatnenosť.

Pokiaľ sťažovateľ poukazoval na to, že v posudzovanej veci došlo tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom, k neakceptovateľným prieťahom, tak sťažnostný súd k týmto námietkam musí vysloviť, že v doterajšom postupe orgánov činných v trestnom konaní a súdu (či už prvostupňového alebo druhostupňového) neboli zistené také podstatné a závažné subjektívne prieťahy, ktoré by museli nevyhnutne viesť k jeho okamžitému prepustenie z väzby na slobodu. Väzobné stíhanie obvineného v prípravnom konaní trvalo od 25.05.2020 do 25.09.2020 t. j. štyri mesiace, čo v žiadnom prípade nemožno označiť za neprimeranú dobu, ktorá by nezodpovedala rozsahu a vecnej náročnosti vykonaných procesných úkonov. Z obsahu spisu vyplynulo, že vyšetrovanie prebiehalo plynule, zo strany orgánov činných v trestnom konaní nedošlo k závažným subjektívnym prieťahom. Orgány prípravného konania museli predovšetkým vyčkať na vypracovanie znaleckého posudku, čo im bránilo ukončiť vyšetrovanie skôr. Tu treba poukázať na oznámenie Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ zo dňa 25.05.2020, ktoré bolo doručené vyšetrovateľovi PZ dňa 01.06.2020 (na č. l. 388), v ktorom bolo uvedené, že samotné vypracovanie požadovaného znaleckého posudku sa predpokladá do termínu 19.11.2020. Napokon znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ bol vypracovaný už dňa 02.09.2020. Čo sa týka súdneho konania, súd prvého stupňa doposiaľ v predmetnej trestnej veci riadne a priebežne

koná. Obžaloba na okresný súd bola podaná dňa 25.09.2020. Zákonný sudca, ktorému vec bola pridelená náhodným výberom, dňa 25.09.2020 oznámil svoju zaujatosť z dôvodu priateľského vzťahu k poškodenému B. O. B. a následne dňa 29.09.2020 danú vec predložil Krajskému súdu v Bratislave, ktorý uznesením zo dňa 06.10.2020 sp. zn. 1Nto/7/2020 rozhodol tak, sudca Okresného súdu Bratislava I B.. M. Z. je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 8T/47/2020. Predmetný súdny spis bol opätovne vrátený (doručený) Okresnému súdu Bratislava I dňa 09.11.2020. Následným náhodným výberom dňa 09.11.2020 bola vec pridelená sudcovi M. O. E., ktorý písomnou úpravou zo dňa 10.11.2020 nariadil výsluch obvineného O. Šedivého na deň 27.11.2020 z dôvodu obligatórneho rozhodnutia o väzbe obvineného. Zároveň treba vysloviť, že Okresný súd Bratislava I v danej veci aj meritórne rozhodol (hoci aj neprávoplatne), nakoľko vydal trestný rozkaz dňa 23.11.2020 pod č. k. 8T/47/2020-468. Takýto procesný postup okresného súdu nemožno označiť za neakceptovateľný z pohľadu ustanovenia 2 ods. 6 Tr. por., keďže ešte pred uplynutím sedemmesačnej lehoty, ktorá bola základnou lehotou väzby v prípravnom konaní, rozhodol nielen o väzbe, ale aj meritórne (vydal trestný rozkaz). Ak sťažovateľ poukazoval, že konanie a rozhodovanie o námietke zaujatosti na druhostupňovom súde „trvalo po dlhší, než primeraný čas“, tak sťažnostný súd vyslovuje, že tieto námietky nebolo možné vyhodnotiť tak, že by išlo o také neakceptovateľné subjektívne prieťahy zo strany druhostupňového súdu, ktoré by museli nevyhnutne viesť k jeho prepusteniu z väzby na slobodu.

Senát krajského súdu sa nestotožnil ani s tými námietkami obvineného, že vzhľadom na okolnosti prípadu, jeho postoj ku skutku, ku ktorému sa priznal a ktorý oľutoval, možno očakávať uloženie trestu odňatia slobody v kratšej výmere, než ku dňu podania tejto sťažnosti (k 01.12.2020) sám vykonal väzbu. Takéto námietky nemôžu obstáť aj preto, že Okresný súd Bratislava I vydal už trestný rozkaz, ktorým vyhovel návrhu prokurátora (pozri jeho podanie na č. I. 447) a obvinenému uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Krajský súd si je síce vedomý toho, že pri prejednaní veci na hlavnom pojednávaní nie je samosudca viazaný právnu kvalifikáciu, ani druhom a výmerou trestu, ani uloženým ochranným opatrením obsiahnutým v trestnom rozkaze (§ 355 ods. 3 Tr. por.), avšak pokiaľ dôjde v odsudzujúcom rozsudku k zmierneniu trestu oproti trestu uloženému v trestnom rozkaze, takýto prípadný postup nemôže byť založený iba na ľubovôli samosudcu, ale musí sa riadiť základnými zásadami pri ukladaní trestu obsiahnutými v Trestnom zákone a zároveň by sa mal opierať o také skutočnosti a okolnosti, ktoré vyplynuli z novo vykonaných dôkazov a ktoré doposiaľ neboli známe.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení rozhodol Krajský súd v Bratislave tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Na záver krajský súd pripomína, že úlohou prvostupňového súdu bude vybaviť predmetnú väzobnú vec prednostne a urýchlene v súlade s § 2 ods. 6 Tr. por. tak, aby väzba obžalovaného v súdnom konaní trvala len nevyhnutný čas (§ 76 ods. 1 Tr. por.) a dodržala sa zákonná lehota jej trvania (§ 76 ods. 6, ods. 7 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prístupná.